

Sosiaalityön tietojärjestelmien käyttäjäkokemustutkimus digitalisaatiostrategioiden tavoitteiden perustana

Katri Ylönen¹

¹ Jyväskylän ammattikorkeakoulu, Jyväskylä

Katri Ylönen, YTT, Jyväskylän ammattikorkeakoulu, PL 207, 40101 Jyväskylä. Sähköposti: katri.ylonen@jamk.fi

Tiivistelmä

Digitalisaatio nähdään usein sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen pelastajana, joka mahdollistaa ja uudistaa toiminta ja palveluprosesseja. Ammattilaisille digitalisaatiostrategioiden tavoitteissa korostetaan työkuorman kevenemistä sekä paremman tiedon hyödyntämisen ja läpinäkyvyyden kautta saavutettavaa vaikuttavuutta. Strategisten tavoitteiden toteutumista haastavat kuitenkin ammattilaisten rajalliset mahdollisuudet osallistua tavoitteiden määrittelyyn sekä se, että käytettävissä oleva tutkimustieto ei näytä kaikilta osin heijastuvan teknologiaratkaisuihin. Tavoitteiden saavuttamista vaikeuttaa erityisesti se, että nykyiset tietojärjestelmät ovat monin paikoin vielä teknisesti ja käytettävyydeltään puutteellisia sekä sosiaalityön tarpeisiin heikosti vastaavia. Tämä artikkeli kokoaa ja tulkitsee sosiaalityön tietojärjestelmien käyttäjäkokemustutkimuksen keskeisiä löydöksiä arvioidakseen, miten niitä voidaan hyödyntää digitalisaatiostrategioiden tavoitteiden asettamisessa ja toimeenpanossa. Aiemmin tunnistetut haasteet tarjoavat näkökulmia, joiden huomioiminen voi tukea strategisten tavoitteiden toteutumista.

Avainsanat: digitalisaatiostrategiat, käyttäjäkokemus, sosiaalityö, tietojärjestelmät

Abstract

Digitalization is often portrayed as the solution to the challenges faced in social and health care services, expected to enable and renew operational and service processes. For professionals, the goals of digitalization strategies are typically framed in terms of reducing workload and improving effectiveness through better use of information and greater transparency. However, the realization of these strategic goals is challenged by professionals' limited opportunities to participate in defining the goals, and by the fact that available research evidence does not appear to be fully reflected in technological solutions. Goal attainment is further constrained by the reality that current information systems remain technically and in terms of usability deficient in many respects and insufficiently aligned with the needs of social work. This article synthesizes and interprets key findings from user experience research on social work information systems to assess how this knowledge can be utilized in setting and implementing digitalization strategy goals. The previously identified challenges offer perspectives that, when considered, may support the realization of these strategic objectives.

Published under a CC BY 4.0 license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Keywords: digitalization strategies, information systems, social work, user experience

Johdanto

Vuonna 2015 sosiaali- ja terveysministeriön julkaisemassa kansallisessa Sote-tieto hyötykäyttöön strategiassa korostettiin siirtymää tiedon keräämisestä ja siirtämisestä sen hyödyntämiseen kansallisella ja organisatorisella tasolla, tutkimuksessa, käytännön työssä ja kansalaisten arjessa. Keskeisiin tavoitteisiin kuului älykkäiden tietojärjestelmien tarjoaminen sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisten tueksi vuoteen 2020 mennessä [1].

Sosiaali- ja terveysministeriön sosiaali- ja terveydenhuollon digitalisaation ja tiedonhallinnan strategiassa vuosille 2023–2035 korostetaan julkisten palvelujen digitalisoimista entisestään. Sote-ammattilaisia koskevinä tavoitteina mainitaan henkilöstön työkuorman keventäminen hyödyntämällä tietoa ja teknologiaa sekä sen varmistaminen, että päätöksentekijöillä ja tutkijoilla on laaja-alainen pääsy palveluista kertyvään tietoon [2]. Strategisia tavoitteita tukemaan on asetettu eri lakeja ja määräyksiä [3–6]. Lisäksi tietojärjestelmien kehitystä ohjaa vahvasti kansalliseen sosiaalihuollon asiakastietovarantoon liittymisen vaatimukset 1.9.2026 mennessä [7].

Strategisten tavoitteiden toteutumista haastavat erityisesti kaksi seikkaa. Ammattilaisten osallistumismahdollisuudet tavoitteiden määrittelyyn ovat rajalliset, ja lisäksi käytettävissä oleva tutkimustieto ei näytä kaikilta osin ohjaavan teknologiaratkaisuja. Esimerkiksi Sote-tieto hyötykäyttöön strategian arvioinnissa vuonna 2018 todettiin sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisten osallistumisen puute strategian suunnittelussa ja arvioinnissa. Vaikka sisältöä pidettiin ajankohtaisena, toteutetut toimenpiteet vaikuttivat melko vaatimattomilta [8]. Lisäksi sosiaalialan ammattilaisten käyttäjäkokemuksia nykyisistä asiakastietojärjestelmistä ei ollut

kartoitettu kansallisella tasolla ennen vuotta 2019, ja terveydenhuollon ammattilaisten raportoimat käyttäjäkokemukset eivät olleet rohkaisevia [9–11].

Tämän artikkelin tavoitteena on tarkastella, miten aiemmissa tutkimuksissa tunnistetut tietojärjestelmän käytön haasteet vaikuttavat kansallisten digitalisaatiostrategioiden tavoitteiden, kuten henkilöstön työkuorman kevenemisen sekä tiedon hyödyntämisen ja läpinäkyvyyden kautta tavoitellun vaikuttavuuden, toteutumista. Artikkelin tarkoituksena on koota ja uudelleentulkita erityisesti sosiaalityön tietojärjestelmien käyttäjäkokemustutkimuksen keskeisiä löydöksiä sen arvioimiseksi, miten niitä tulisi hyödyntää sosiaali- ja terveydenhuollon digitalisaatiotavoitteiden asettamisessa ja toimeenpanossa.

Sosiaalityöntekijöiden käyttäjäkokemukset tietojärjestelmistä

Sosiaalityöntekijöiden käyttäjäkokemuksia tietojärjestelmistä on valtakunnallisesti tarkasteltu vasta vähän aikaa. Esimerkiksi sosiaalialan ammattilaisille suunnattu ensimmäinen valtakunnallinen käyttäjäkokemuskysely toteutettiin vasta vuonna 2019 [12], kun vastaavasti terveydenhuollon tietojärjestelmien käyttäjäkokemustutkimusta on ollut jo vuodesta 2012 lähtien [9–11,13]. Sosiaalialan kyselyyn vastasi 1145 ammattilaista, joista tuolloin kunnallisissa sosiaalipalveluissa työskenteleviä sosiaalityöntekijöitä oli vastaajina yhteensä 309. Näiden sosiaalityöntekijöiden käyttäjäkokemuksia tarkasteltiin vuonna 2022 ilmestyneessä julkaisussa tarkemmin [14]. Lisäksi vuonna 2022 ilmestyneessä sosiaalialan korkeakoulutettujen työntekijöiden käyttäjäkokemustutkimuksessa, joka oli osa STePS 3.0-hanketta, sosiaalityöntekijöitä oli vastaajista lähes puolet [15]. Sosiaalityöntekijöiden kokemuksia

tietojärjestelmistä on tarkasteltu myös muutamissa väitöskirjoissa [16–19].

Kansainvälisesti sosiaalityöntekijöiden käyttäjäkokemuksia on tarkasteltu pidempään, joskin nämäkin tutkimukset keskittyvät 2010-luvun jälkipuoliskolle. Sekä kotimaisia että kansainvälisiä tutkimuksia yhdistää se, että tietojärjestelmät eivät huomioi sosiaalityön tarpeita [14–18,20–22], ne ovat tekniseltä toimivuudeltaan ja käytettävyydeltään heikkoja [15,21,22] ja tekevät dokumentoinnista hyvin pirstaleisen, mikä vaikeuttaa asiakkaasta saatavaa kokonaiskuvaa [14–18]. Tietojärjestelmien käytössä kohdatut rajoitteet luovat sosiaalityöntekijän ja tietojärjestelmän vuorovaikutuksesta jännitteisen. Jännitteet vaikuttavat epäsuotuisasti käyttäjäkokemukseen, jolloin monesti myös järjestelmillä tavoitellut hyödyt jäävät toteutumatta [17].

Yhtenä keskeisimpänä digitalisaatiotavoitteena oleva ajankäytön tehostaminen ei sosiaalityön käyttäjäkokemustutkimuksen perusteella toteudu [17,22,23]. Myös terveydenhuollon tutkimuksissa ajankäytön tehostamiseen liittyvät tulokset ovat ristiriitaisia [10,24]. Tietojärjestelmät luovat tietynlaisen paradoksin, jossa ne sekä yksinkertaistavat että monimutkaistavat työtehtäviä. Ensin pelkistämällä monimutkaiset prosessit standardoituihin muotoihin, mutta tuoden sen jälkeen paradoksaalisesti takaisin uusia monimutkaisuuksia näiden yksinkertaistusten seurauksena [17,25]. Esimerkiksi asiakkaan tilanteen kirjaaminen valmiisiin kategorioidiin voi nopeuttaa työtä. Jos tilanne ei kuitenkaan sovi tarjolla oleviin vaihtoehtoihin, työntekijä joutuu etsimään kiertotapoja tai kirjaamaan tietoja useaan eri kohtaan. Sosiaalityön tutkijat Andrew Hill ja Ian Shaw ovat todenneet, että teknologian tehostamislogiikka toimii parhaiten aloilla, joissa data on numeerista ja prosessit ennakoitavia. Esimerkkinä he mainitsevat pankin. Sen sijaan asiakkaan ja

ammattilaisen luottamuksellisen suhteen muodostaminen vaatii kasvokkaista työskentelyä, ei tehtäväkohtaista työskentelyä, jolle teknologian käyttö usein perustuu [26]. Tietojärjestelmän rakenteet eivät taivu sosiaalityön prosessuaaliseen, tilannesidonnaiseen ja tulkintaa vaativaan työhön, mikä johtaa usein kiertoteiden käyttöön ja heikentää tiedon laatua ja käytettävyyttä [17,23]. Silti sote-palvelujen tuloksellisuutta mitataan edelleen suoritteiden määrällä, vaikka se ei kerro, saako ihminen tarvitsemansa avun [27]. Lisäksi tutkimuksissa on havaittu, että automatisoinnit, joiden piti nopeuttaa tehtäviä, eivät aina onnistu, vaan voivat päinvastoin vähentää päätösten yksilöllistä tarkastelua ja heikentää asiakkaiden kokonaiskuvan huomiointia [28]. Tietojärjestelmien logiikkaa on siis vaikea sovittaa yhteen ihmisläheisen työn kanssa, vaikkakaan ei mahdotonta. Tämä vaatisi kuitenkin vahvempaa vuoropuhelua ammattilaisten ja tietojärjestelmäkehittäjien kanssa tunnistaa työn olennaisimmat tavoitteet ja niiden yhteensovittamisen teknologian kanssa. Tutkimusten mukaan ammattilaiset jäävät usein passiivisiksi käyttäjiksi, kun osallistumista tietojärjestelmien kehittämiseen hyödynnetään niukasti [17,29].

Kohti toteutuvia tavoitteita

Strategisten tavoitteiden toteutuminen on epätodennäköistä, mikäli tietojärjestelmän käyttöön liittyviä haasteita ja jännitteistä vuorovaikutusta aiheuttavia rajoitteita ei saada ratkaistua. Nykyiset digitalisaatiotavoitteet eivät kaikilta osin vastaa sosiaalityön arkea, minkä vuoksi niitä tulisi tarkastella uudelleen sosiaalityön erityispiirteet huomioiden. Tavoitteiden ja niihin liittyvien hyötyjen yhteinen määrittely käyttäjien, esihenkilöiden ja järjestelmätoimittajien kesken loisi edellytykset teknisille ratkaisuille, jotka voivat aidosti tukea tavoitteiden saavuttamista [11,16,17,30].

Tietojärjestelmien kehittämisessä korostuvat usein tehostamisen ja automatisoinnin tavoitteet, jossa käyttäjän rooli pyritään minimoimaan vain välttämättömiin toimenpiteisiin. Tutkimukset kuitenkin osoittavat, ettei tehtäviä ole pystytty minimoimaan, vaan ne ovat ennemminkin lisääntyneet ja monimutkaistuneet [17,25]. Koska kirjaaminen on keskeinen osa järjestelmän käyttöä, sen automatisointiin kiinnitetään erityistä huomiota. Tehostamisen keinoja tulisi kuitenkin etsiä myös muualta kuin asiakastyön kirjaamisesta, sillä se on yksi sosiaalityön keskeisistä työmenetelmistä, jonka toteuttaminen tukee asiakastapausten jäsentämistä ja reflektointia [17,18,31]. Dokumentoinnin lisääntyvä määrämuotoisuus voi kaventaa asiakkaan kokonaisvaltaisen elämän ja yksilöllisyyden huomioimista, mikä tekee kyseenalaiseksi työn vaikuttavuuden. Samalla toimintamalli ohjaa työntekijöitä mukautumaan järjestelmän ennalta määritettyihin rakenteisiin, jolloin yksilökohtainen harkinta heikentyy [17,18,20]. Kuten Salovaara toteaa, taitava

Lähteet

[1] Sosiaali- ja Terveysministeriö ja Kuntaliitto. Tieto hyvinvoinnin ja uudistuvien palvelujen tukena. Sote-tieto hyötykäyttöön -strategia 2020. Sosiaali- ja terveysministeriö; 2014. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-00-3548-8>

[2] Sosiaali- ja terveysministeriö. Digitaalisuus sosiaali- ja terveydenhuollon kivijalaksi: Sosiaali- ja terveydenhuollon digitalisaation ja tiedonhallinnan strategia 2023–2035. Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 2023:32. Sosiaali- ja terveysministeriö; 2023. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-00-9889-6>

[3] Finlex. Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen käsittelystä 703/2023 [Internet]. Sosiaali- ja terveysministeriö; 2023 [viitattu 9. tammikuuta

tiedonmuodostus edellyttää ajattelun muutosta, jossa ammattilaisia ei nähdä teknologiaa palvelevina koneen osina, vaan heidän asiantuntijuutensa ja inhimilliset kyvykkyytensä tunnustetaan ja hyödynnetään älykkäästi [32]. On myös selvää, että teknologiaa on kehitettävä niin, ettei se rajoita työtä. Aiemmissa tutkimuksissa korostuvat myös tietojärjestelmien tekniset ongelmat ja käytettävyyshaasteet, joiden ratkominen on avainasemassa strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Kiitokset

Tässä artikkelissa tarkasteltavat teemat pohjautuvat osin kirjoittajan Jyväskylän yliopistossa tehtyyn väitöskirjatutkimukseen. Artikkelin on kirjoitettu kirjoittajan työskennellessä Jyväskylän ammattikorkeakoulussa.

Sidonnaisuudet

Ei sidonnaisuuksia.

2026]. Saatavissa: <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/saaduskokoelma/2023/703>

[4] FinLex. Määräys sosiaalihuollon asiakasasiakirjoista 28.3.2024. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos; 2024 [viitattu 9. tammikuuta 2026]. Saatavilla: <https://www.finlex.fi/en/authorities/regulations/institute-for-health-and-welfare/2024/50398>

[5] Finlex. Laki julkisen hallinnon tiedonhallinnasta 906/2019 [Internet]. Sosiaali- ja terveysministeriö; 2019 [viitattu 9. tammikuuta 2026]. Saatavissa: <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/saaduskokoelma/2019/906>

[6] Finlex. Laki sosiaali- ja terveystietojen toissijaisesta käytöstä 552/2019 [Internet]. Sosiaali- ja terveysministeriö; 2019 [viitattu 9. tammikuuta 2026].

Saatavissa: <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/saaduskokoelma/2019/552>

[7] Kanta.fi. Sosiaalihuollon asiakastietovaranto. Kanta.fi verkkosivut; 2024 [viitattu 9.1.2026]. Saatavilla:

<https://www.kanta.fi/ammattilaiset/sosiaalihuollon-asiakastietovaranto>

[8] Seppälä A, Puranen K. Sote-tieto hyötykäyttöön 2020 strategian väliarviointi: Loppuraportti 14.11.2018. Sosiaali- ja terveysministeriön raportteja ja muistioita 2019:1. Helsinki: Sosiaali- ja terveysministeriö; 2019. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-00-4023-9>

[9] Viitanen J, Reponen J, Lääveri T, Saastamoinen P, Heponiemi T, Vehko T, Vänskä J. Potilastietojärjestelmissä on yhä paljon parannettavaa: Lääkärien kokemukset käytettävyydestä vuosilta 2010–2021. Suomen Lääkärilehti. 2024;79:e41611. <https://www.laakarilehti.fi/tieteessa/alkuperais-tutkimukset/potilastietojarjestelmissa-on-yha-paljon-parannettavaa/>

[10] Hyppönen H, Lääveri T, Hahtela N, Suutarla A, Sillanpää K, Kinnunen UM, Ahonen O, Rajalahti E, Kaipio J, Heponiemi T, Saranto K. Kyvykkäille käyttäjille fiksut järjestelmät? Sairaanhoidtajien arviot potilastietojärjestelmistä 2017. FinJeHeW. 2018;10(1):30–59. <https://doi.org/10.23996/fjhw.65363>

[11] Saastamoinen P, Hyppönen H, Kaipio J, Lääveri T, Reponen J, Vainiomäki S, Vänskä J. Lääkärien arviot potilastietojärjestelmistä parantuneet hieman. Suom Lääkärilehti. 2018;73(34):1814-1819.

[12] Ylönen K, Salovaara S, Kaipio J, Tyllinen M, Tynkkynen E, Hautala S, Lääveri T. Sosiaalialan asiakastietojärjestelmissä paljon parannettavaa: käyttäjäkokemukset 2019. FinJeHeW. 2020;12(1):30–43. <https://doi.org/10.23996/fjhw.88583>

[13] Kaipio J, Kuusisto A, Hyppönen H, Heponiemi T, Lääveri T. Physicians' and nurses' experiences on

EHR usability: Comparison between the professional groups by employment sector and system brand. Int J Med Inform. 2020 Feb;134:104018. <https://doi.org/10.1016/j.ijmedinf.2019.104018>

[14] Salovaara S, Ylönen K. Client information systems' support for case-based social work: experiences of Finnish social workers. Nordic Social Work Research. 2021;12(3):364-378. <https://doi.org/10.1080/2156857X.2021.1999847>

[15] Salovaara S, Ylönen K, Silen M, Viitanen J, Lääveri T, Hautala S. Sosiaalialan korkeakoulutettujen ammattilaisten arviot asiakastietojärjestelmistä 2020. FinJeHeW. 2022;14(2):191–207. <https://doi.org/10.23996/fjhw.113710>

[16] Salovaara S. Tietojärjestelmät osana sosiaalityön tiedonmuodostusta [Väitöskirja]. Acta electronica Universitatis Lapponiensis no. 383. Rovaniemi: Lapin yliopisto, Yhteiskuntatieteiden tiedekunta; 2024. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-337-436-2>

[17] Ylönen K. Hyvä, paha tietojärjestelmä: Tutkimus sosiaalityöntekijöiden tietojärjestelmien käyttäjäkokemuksista ja vuorovaikutuksesta [Väitöskirja]. JYU dissertations no. 1012. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, Humanistis-yhteiskuntatieteellinen tiedekunta; 2025. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-86-1092-2>

[18] Huuskonen S. Recording and use of information in a client information system in child protection work [Väitöskirja]. Acta Universitatis Tampereensis no. 1904, Acta Electronica Universitatis Tampereensis no. 1387. Tampere: Tampereen yliopisto, Informaatiotieteiden yksikkö; 2014. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-44-9368-3>

[19] Räsänen JM. Tietotekniikkaan pohjautuva asiakastiedon käyttö sosiaalipäivystyksessä: Etnometodologinen puheen ja vuorovaikutuksen tutkimus [Väitöskirja]. Acta Universitatis Tampereensis, no. 1932. Tampere: Tampereen yliopisto, Yhteiskunta- ja kulttuuritieteiden yksikkö; 2014. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-44-9447-5>

- [20] Gillingham, P. The development of electronic information systems for the future: Practitioners, ‘embodied structures’ and ‘technologies-in-practice’. *Brit J Soc Work*. 2013 April;43(3):430–445. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcr202>
- [21] Lagsten J, Andersson A. Use of information systems in social work—challenges and an agenda for future research. *Eur J Soc Work*. 2018;21(6):850–862. <https://doi.org/10.1080/13691457.2018.1423554>
- [22] De Witte J, Declercq A, Hermans K. Streetlevel strategies of child welfare social workers in Flanders: The use of electronic client records in practice. *Br J Soc Work*. 2016 Jul;46(5):1249–1265. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcv076>
- [23] Huuskonen S, Vakkari P. Selective clients’ trajectories in case files: Filtering out information in the recording process in child protection. *Brit J Soc Work*. 2015;45(3):792–808. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bct160>
- [24] Stiel H, Virtanen L, Bakker M, Heponiemi T, Kainiemi E, Kaihlanen AM. The potential of digital health technologies in saving nursing resources: A scoping review. *Int J Nurs Stud*. 2026 May;177:105366. <https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2026.105366>
- [25] Kozica B, Malmberg-Heimonen I. Factors and consequences of information and communication technologies in social work practice: a literature review. *Eur Soc Work Res*. 2025;3(1): 86–103. <https://doi.org/10.1332/27551768Y2025D00000030>
- [26] Hill A, Shaw. *Social work & ICT*. SAGE Publications Ltd; 2011.
- [27] Hyytiälä H, Kosonen M. Sote-järjestelmiä ei pitäisi johtaa teollisuudesta tutuin opein. *Helsingin Sanomat*; 20 lokakuuta 2025 [viitattu 2.1.2026]. Saatavilla: <https://www.hs.fi/paakirjoitukset/art-2000011561783.html>
- [28] Alastalo M, van Gerven M, Snell K. Mitä digitalisaatio on ja mitä tekemistä sillä on sosiaaliturvan kanssa? Teoksessa: Alasoini T, Alastalo M, Buchert U, van Gerven M, Heikkinen A, Heponiemi T, Kainiemi E, Karvonen A, Kouvonen A, Lammi M, Leikas J, Silvennoinen P, Snell K, Spišák S, Viteli J, toim. Strateginen tutkimus. Digitalisaatio, työn murros ja sosiaaliturva -tietokooste. Sosiaaliturvakomitean ja strategisen tutkimuksen tietokumppanuus. Helsinki: Suomen Akatemia; 2024. s. 11–15. https://www.aka.fi/globalassets/3-stn/1-strateginen-tutkimus/tiedon-kayttajalle/tietoaineistot/digitalisaatio_tyon_murros_ja_sosiaaliturva_tietokooste.pdf
- [29] Martikainen S, Salovaara S, Ylönen K, Tynkkynen E, Kaipio J, Tyllinen M, Lääveri T. Sosiaalialan ammattilaiset halukkaita osallistumaan asiakastietojärjestelmien kehittämiseen – osallistumisvoimissa kehitettävää. *FinJeHeW*. 2020;12(3):270–285. <https://doi.org/10.23996/fjhw.96084>
- [30] Nadav J. Healthcare and Social Welfare Professionals’ Perceptions of User Involvement in the Implementation of Digital Services and Its Impact on Well-being [Väitöskirja]. Tampereen yliopisto, Yhteiskuntatieteiden tiedekunta; 2025. <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-03-4294-4>
- [31] Kääriäinen A. Sosiaalityön dokumentointi: suhde tietoon ja toimintaan. Teoksessa: Törrönen M, Hänninen K, Jouttimäki P, Lehto-Lundén T, Salovaara P, Veistilä M, toim. Vastavuoroinen sosiaalityö. Helsinki: Gaudeamus; 2016. s. 189–97.
- [32] Salovaara S. Taitava tiedonmuodostus ja innovatiiviset teknologiat sosiaali- ja terveydenhuollossa – sosioteknisten systeemien näkökulma. *FinJeHeW*. 2025;17(2):221–228. <https://doi.org/10.23996/fjhw.159751>